

РЕШЕНИЕ

№ 471

гр. Пазарджик, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Д. Чардаков

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
като разгледа докладваното от Д. Чардаков Гражданско дело №
20235220100679 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск по чл.109, ал.1, изр.2 вр. чл.52, ал.2 ЗЗО.

Ищецът „***“АД, ЕИК**, седалище и адрес на управление: гр.Па** твърди, че като изпълнител на медицинска помощ по смисъла на чл.58 ЗЗО е предоставил медицинска помощ и услуги в условията на непрекъснат болничен престой на пациента Ж. А.а Н. с ЕГН ***** от с. ** която в периода 08.07.2022г. - 12.07.2022г. е лекувана във „Второ вътрешно отделение“ на болницата по клинична пътека №29 „диагностика и лечение на остра и изострена хронична сърдечна недостатъчност без механична вентилация“. Твърди, че съгласно утвърдения ценоразпис на лечебното заведение цената на клиничната пътека е 930 лева. Поддържа, че по време на лечението здравноосигурителните права на пациента са били прекъснати на основание чл.109, ал.1 ЗЗО, поради което не може да претендира неговото заплащане от НЗОК, въпреки сключения с касата договор по чл.59 ЗЗО. Твърди още, че по тази причина лечението е трябвало да бъде заплатено от пациента, но същият е починал на 12.07.2022г. Поддържа, че след смъртта му задължението е наследено при равни части от неговите наследници по закон, които са ответниците: С. А. Н. с ЕГН ***** от с. ** /съпруг/; И. С. Н. с

ЕГН ***** от с. ** /син/; А. С. А. с ЕГН ***** от с. ** /син/; Д. С. Н. с ЕГН ***** от ** /дъщеря/; В. С. Н. с ЕГН ***** от с. ** /син/; Я. С. Н. с ЕГН ***** от с. ** /син/; Ж. А. Х. с ЕГН ***** от ** /дъщеря/ и А. С. Н. с ЕГН ***** от с. О** /дъщеря/. Иска от съда да осъди ответниците да заплатят всеки по 1/8 част от дълга, т.е. по 116.25 лв., ведно със законната лихва от подаването на исковата молба в съда на 24.02.2023г. до плащането. Претендира и присъждане на съдебни разноски.

Ответниците Я. С. Н., Ж. А. Х. и А. С. Н., представлявани от особен представител по чл.47, ал.6 ГПК, оспорват иска. Особеният представител твърди, че лечението не е било успешно, тъй като пациентът е починал преди да бъде изписан. Твърди, че по време на лечението здравноосигурителните права на пациента не са били прекъснати. Оспорва автентичността на част от представените с исковата молба писмени доказателства, тъй като не са подписани от пациента Ж. А.а Н., а именно: декларация за уведомяване на дежурния персонал, че лицето е с прекъснати здравноосигурителни права; декларация-съгласие за разкриване на данъчна и осигурителна информация и лични данни; декларация по повод заявление-декларация за изплащане стойността на оказана болнична медицинска помощ; заявление-декларация за отпускане на средства за заплащане стойността на оказана болнична медицинска помощ. Твърди, че част от представените документи се отнасят до медицински изследвания и лечение през друг период, който е различен от процесния. Твърди, че лечението по клиничната пътека не е проведено изцяло, тъй като Ж. А.а Н. е починала преди края на пътеката. Твърди, че представляваните от нея ответници не са приели наследството и не следва да отговарят за задълженията на наследодателя. Моли искът да бъде отхвърлен.

Останалите ответници не са подали писмен отговор.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

За уважаването на иска ищецът следва да установи, че в качеството на изпълнител на медицинска помощ е предоставил медицинска помощ и услуги на пациент без здравноосигурителни права, който е починал, а ответниците са негови наследници, които са приели наследството, както и стойността на услугите.

От представената медицинска документация: лист за преглед на пациент

от 08.07.2022 г., анамнеза, направление за хоспитализация от 08.07.2022г., диагностично-лечителен план, изход на лечението и постмортална епикриза, се установява по безспорен начин, че наследодателят на ответниците е постъпил в „***“ АД на посочената от ищеца дата с диагноза: диагностика и лечение на остра и изострена хронична сърдечна недостатъчност без механична вентилация. Пациентът е лекуван по клинична пътека №29, но е починал преди края на лечението на 12.07.2022г.

От заключението на приетата СМЕ се установява, че лечението е проведено в съответствие с клиничната пътека, която се счита за завършена, тъй като са проведени четири основни диагностични процедури и една основна терапевтична процедура. Спазен е и минималният болничен престой от три дни. Затова следва да се направи извод, че пациентът е получил медицинска помощ съобразно.

Цената на извършените диагностични и терапевтични процедури се установява от представения ценоразпис.

Оспорените документи от особения представител на ответниците са изключени от доказателствата по делото с нарочно определение по чл.194 ГПК, но те не се отнасят до медицинската дейност, а касаят спазване на законодателството, свързано с опазване личните данни на пациента и здравноосигурителната информация за него.

От представените писмени доказателства – справки от НАП се установява, че към момента на постъпването и по време на лечението пациентът е бил с прекъснати здравноосигурителни права. Кръгът на лицата, които са задължително осигурени в НЗОК, е определен в чл. 33 ЗЗО. В разпоредбата на чл. 52 ЗЗО е посочено, че неосигурените лица заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения, с изключение на предоставяните медицински и други услуги по чл. 83 ЗЗ. Съгласно чл. 109 ЗЗО здравноосигурителните права на лицата, които са длъжни да внасят осигурителни вноски за своя сметка, се прекъсват, в случай че те не са внесли повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ, като лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ.

При това положение за наследодателя на ответниците е възникнало

задължението да заплати стойността на оказаната медицинска помощ, която представляваща сбор от извършените дейности, по представения ценоразпис на платените услуги, предоставяни от лечебното заведение.

Следва да се даде отговор на въпроса дали наследниците на длъжника отговарят за изпълнение на задължението на наследодателя.

За да отговаря за пасивите на наследството наследникът трябва да е упражнил своето право на наследяване и да е приел наследството. При открИ.е на наследството със смъртта на наследодателя, лицата, които имат право да наследяват, се призовават към наследяване. ПридобИ.ето на наследството става с приемането му и има обратно действие, т.е. от датата на открИ.е на наследството. До приемането важат разпоредбите на закона, които уреждат статута на незаетото наследство – чл.58 ЗН. Цитираната разпоредба дава ограничени права на призованите към наследяване наследници да управляват наследството и да предявяват владелчески иски за запазване на имуществото. Невъзможността на наследниците да предявяват негаторни иски следва да се обясни именно с факта, че докато не приемат наследството те не придобиват вещните права на наследодателя върху имуществото. По същата причина те не могат да отговарят и за задълженията на наследството, освен като негови управители по чл.59, ал.2 ЗН. Именно затова в закона за наследството е предвидена възможност наследникът да бъде заставен да се произнесе по въпроса за приемане на наследството. Съгласно чл. 51, ал. 1, изр. 1 ЗН по искане на всеки заинтересован районният съдия може да определи на наследника срок, за да заяви приема ли наследството или се отказва от него. Според чл. 51, ал. 1, изр. 2 ЗН, когато има заведено дело срещу наследника, което не може да се движи, тъй като той не се е произнесъл, дали ще приеме наследството срокът за приемане се определя от съда, който разглежда делото. Тълкуването на чл. 51, ал. 1, изр. 2 налага извод, че когато има заведено дело срещу наследник, който не се е произнесъл дали приема наследството, съдът по молба на ищеца следва да определи срок, в който наследникът да заяви дали приема наследството или се отказва от него. Ищецът е този, който има интерес да се установи кои наследници са приели наследството на неговия починал длъжник. Ако наследникът не отговори в срока по чл. 51, ал. 1 ЗН, той губи правото да приеме откритото в негова полза наследство – чл. 51, ал. 2 ЗН.

Когато наследниците не са известни или когато не поемат управлението на наследството, районният съдия по искане на ищеца назначава управител на наследството, който има правата и задълженията по чл.59, ал.2 ЗН – да отговаря по исковете на кредиторите.

На основание чл.146, ал.2 ГПК съдът в доклада по настоящото дело е указал на ищеца, че не е посочил и не е представил доказателства за приемането на наследството от всеки един от ответниците. До приключването на съдебното дирене такива доказателства не са представени и не са посочени от ищеца.

По молба на ищеца съдът е призовал част от наследниците по реда на чл.51 ЗН, но тези, които са получили лично призовките не са се явили в определения срок и не са заявили дали приемат наследството или се отказват, поради което са изгубили правото да приемат наследството и не следва да отговарят за задълженията на наследодателя – чл.51, ал.2 ЗН.

Част от наследниците са били призовани по реда на чл.47, ал.5 ГПК и също не са заявили дали приемат или се отказват от наследството. Заявлението на наследника по чл.51, ал.1 ЗН представлява строго личен формален акт на разпореждане с имуществени права, който има както вещноправни, така и облигационни последици. По тази причина същото не може да се направи от особен представител по чл.47, ал.6 ГПК, назначен от съда след проведена процедура по чл.47, ал.1-5 ГПК за връчване на съдебните книжа. Следователно по отношение на тази част от наследниците наследството е останало незаето, тъй като няма доказателства да са го приели - чрез писмено изявление по чл.49, ал.2 ЗН или чрез конклюдентни действия.

В настоящия случай ищецът не е поискал от съда да назначи управител на незаетото наследство, който да отговаря по предявените искове. Поддържал е исковете срещу призованите към наследяване наследници, една част от които са изгубили правото да приемат наследството на основание чл.51, ал.2 ЗН, а за останалите ищецът не е доказал, че са приели наследството и следователно не могат да отговарят за задълженията на наследодателя нито неограничено, нито до размера на активите на наследството. Затова исковете следва да се отхвърлят.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на „***“ АД, ЕИК**, седалище и адрес на управление: гр. Па** против ответниците С. А. Н. с ЕГН ***** от с. **; И. С. Н. с ЕГН ***** от с. **; А. С. А. с ЕГН ***** от с. **; Д. С. Н. с ЕГН ***** от **; В. С. Н. с ЕГН ***** от с. **; Я. С. Н. с ЕГН ***** от с. **; Ж. А. Х. с ЕГН ***** от ** и А. С. Н. с ЕГН ***** от с. О**, за заплащане сумата от 930 лева, представляваща цена на клинична пътека №29 „диагностика и лечение на остра и изострена хронична сърдечна недостатъчност без механична вентилация“, по която е лекуван наследодателят на ответниците Ж. А.а Н. с ЕГН *****, починала на 12.07.2022г., ведно със законната лихва за забава от подаването на исковата молба в съда до плащането.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Пазарджик в 2-седмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____